

Salmer: Den lange lyse sommerdag, 15 Op al den ting, Se, solen bag det høje tag, 778 Fred hviler

Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden. v10 Han var i verden, og verden var blevet til ved ham, og verden kendte ham ikke. v11 Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. v12 Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn; v13 de er ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud.

v14 Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed. Joh 1.9-14

Så blev det sommer. Og en helt vidunderlig en af slagsen. Efter at vi har lidt og stridt os gennem en lang, lang vinter og et koldt forår har vi nu haft 14 dage med sol og sommer. Og netop som det hele begynder at se lidt tørt ud, sandelig om så ikke meteorologerne lover regn, så græs og korn og radiser og kartofler kan gro, ikke at forglemme jordbærrene, som er lige på trapperne.

Sommeren er målet for de andre årstider. Højdepunktet i året. Det er frugtsætningens tid. Forplantningens tid. Ja, ja, det er måske nok lidt vel flot sagt. Frugtsætning og forplantning foregår i vort klima alt afhængigt af art stort set året rundt. Nej det på vore breddegrader

helt specielle og særlige ved sommeren er lyset. Lyset som netop i disse dage stort set råder døgnet rundt, det er lyst til kl 11 og det bliver lyst igen ved 3 tiden, og i timerne ind imellem bliver det ikke mere mørkt end at man stadig kan skimte træer og blomster, når man går nattetur i haven. Lyset i sig selv er vidunderligt, det får virkeligheden til at træde frem og blive synlig. Og med lyset følger varmen. Og lyset og varmen er tilsammen en af forudsætningerne for de afgrøder, vi lever af.

Nu er livet jo ikke blot det vi kan putte i munden. Livet er også skønhed at glæde sig over. Og skønheden formelig eksploderer omkring os i disse dage: guldregn, syrener, pæoner kappes om at lyse op i stærke, klare farver og syrenerne spreder samtidig deres bedøvende duft ud over landet. Sommeren er lysets tid frem for nogen. Den tid hvor lyset triumferer og råder.

Lyset spiller også hovedrollen i det lille stykke fra begyndelsen af Johannesevangeliet, jeg læste for jer inden prædikenen. Men årstidsmæssigt hører netop disse ord hjemme i en helt anden sammenhæng. Det stammer fra Johannes's beskrivelse af Jesu fødsel. Og hører man nøje efter bemærker man da også, at Johannes taler om at lyset er ved at komme til verden. Og her tænker han ikke på solen, som i slutningen af december atter er begyndt at vise sig længere og længere tid på himlen. Nej han tænker på Jesus som er kommet for at sprede lys og liv og glæde. For Johannes er lyset som vi kender det fra vort daglige liv i verden simpelthen et symbol på Jesus. Og det er netop lysets betydning som forudsætning for liv og blomstring og frugt og glæde, der er

begrundelsen for denne symbolbrug.

Men hvad er det Jesus kan, som berettiger, at Johannes omtaler ham som lyset der er ved at komme til verden?

Jesus spreder glæde først og fremmest. Og det gør han ved at fortælle mennesker omkring ham, at Gud er en kærligfar der elsker os og vil os alt godt. Ingen mennesker kender jo Gud. Hvad er det egentlig for en magt, der har gjort, at vi er til og har et liv på jorden? Ja, det kunne jo fx godt være en magt som bare afprøvede en masse forskellige muligheder for så at glemme og kassere det meste. Sådan er det da nogle gange blandt mennesker! Der er nogle mennesker, der begynder på tusinde forskellige ting, for så at opgive igen. Så ligger der halv- og kvartfærdige projekter og ruster og går til grunde i meterhøjt græs. Gud kunne jo også sagtens være en magt som kun brød sig om det helt perfekte og som med hård hånd kasserede det, der ikke levede op til hans perfektionskrav. Den slags kender vi jo da også blandt mennesker. Eller Gud kunne være en sadistisk magt, der med vilje skabte verden fuld af fejl og mangler for at more sig over at se, hvordan hans skabninger pinte og plagede hinanden. Sådan er der desværre også mennesker der er. Så kunne Gud ikke være ligesådan? Vi ved det ikke. Når man kigger sig om i verden, kunne man faktisk godt få den tanke at Gud enten må være enormt sjusket, eller enormt hård eller simpelthen sadistisk. Men, nej siger Jesus. Gud er jeres far i himlen, der elsker jer, og han skal nok sørge for, at det bliver glæde der kommer til at fylde vores tilværelse i sidste ende. På den måde kaster Jesus lys over den Gud, som vi ikke kan se. Og han fortæller os, at Gud er

større end vi kan fatte, og at Gud har magt til at gøre alt godt, også det som vi i øjeblikket kun oplever som mørke og lidelse. I og med Jesus fortæller os, at det er kærlighed, der står bag vort liv og kærlighed, der venter os i vort møde med Gud, så tager han også en masse frygt fra os. Frygten for ikke at være god nok først og fremmest. Gud elsker os før vi overhovedet har gjort noget som helst, og han bliver ved at elske os, hvad vi end gør, om det er godt eller skidt hvad vi gør, Gud elsker os under alle omstændigheder. Vi behøver ikke at gøre indtryk på Gud for at han skal kunne lide os. Gud elsker os på forhånd, fordi han selv har skabt os, og han gør alt for at vi ikke skal forsvinde fra ham og blive til intet. Men også frygten for meningsløshed og tomhed, befrier Jesus os fra. Der er en mening med verden og der står en magt og en vilje bag verden: viljen til at kærligheden skal brede sig og råde over alt. Og frygten for døden, tager han fra os! For Jesus selv gik for vores skyld i døden og han overvandt døden for at vi skal leve med ham hos Gud. Ved på den måde at blive ved at insistere på, at det er kærligheden, der er altings mening og mål, som selv døden ikke kan standse og ødelægge, formidler Jesus den Guds kærlighed, som vi ikke selv kan få øje på, til os gennem sine ord. Og kærlighed har en vældig indflydelse på mennesker. Det er meget få mennesker der er helt upåvirkede af, at nogen elsker dem. Kærligheden blødgør og gør varm. Kærligheden lukker op og vækker genkærlighed. Så ved at formidle Guds kærlighed til mennesker vækker Jesus kærligheden til live i dem der hører ham og tror ham, ligesom når lyset skinner ud over verden en morgen efter regn og tænder tusinder og titusinder af lys i hver eneste vandpyt på jorden. Og han gør det ved at

fortælle om Gud. Derfor er Jesus ikke bare lyset fra Gud, men også ordet fra Gud. Det er i Jesus og dert han siger Gud selv udtrykker sin kærlighed til os og giver den ord, så vi kan tage imod den og tro den.

Amen.